УДК 336.7:351.746.1
JEL classification: F51, F52, G28
https://doi.org/10.31891/dsim-2026-16(4)

АДАПТИВНА ТРАНСФОРМАЦІЯ ЗАГРОЗ У СИСТЕМІ БЕЗПЕКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ОБХІД САНКЦІЙ ТА РОЛЬ ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ

ФРАНЧУК Василь
доктор економічних наук, професор,
старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії права, безпекознавства та OSINT-досліджень
Львівський державний університет внутрішніх справ
https://orcid.org/0000-0001-5305-3286
franchukvasil@gmail.com
МЕЛЬНИК Степан
доктор економічних наук, професор,
завідувач відділення аспірантури (ад'юнктури) і докторантури
Львівський державний університет внутрішніх справ
https://orcid.org/0000-0003-3782-5973
melnyk_stepan@ukr.net
ГОБЕЛА Володимир
кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри соціальних дисциплін та адміністрування
Львівський державний університет внутрішніх справ
https://orcid.org/0000-0001-7438-2329
vvgobela@gmail.com

У статті досліджено трансформацію загроз суб'єктної природи під впливом безпекової діяльності. Обґрунтовано, що взаємодія загрози та безпекової діяльності не завжди має лінійний характер, оскільки застосування механізмів протидії змінює умови реалізації загрози та може зумовлювати адаптацію її суб'єкта. Метою дослідження є розвиток теоретичних засад дослідження трансформації загроз суб'єктної природи під впливом безпекової діяльності шляхом обґрунтування поняття похідної загрози, розроблення моделі адаптивної трансформації загроз та її апробації на механізмах обходу санкцій. Обґрунтовано розмежування двох форм адаптивної трансформації первинної загрози: адаптаційної модифікації та формування похідної загрози. Встановлено, що адаптаційна модифікація передбачає зміну способу реалізації первинної загрози зі збереженням її функціональної спрямованості, тоді як похідна загроза виникає внаслідок адаптації суб'єкта первинної загрози до безпекової діяльності та функціонально спрямовується на її нівелювання, створюючи можливість подальшої реалізації первинної загрози. Запропоновано модель адаптивної трансформації загроз суб'єктної природи, яка відображає циклічний характер взаємодії загрози та безпекової діяльності й передбачає необхідність адаптації безпекових механізмів до трансформації загроз. Апробацію запропонованого підходу здійснено на механізмах обходу санкцій. Встановлено, що їх недоцільно автоматично ототожнювати з похідними загрозами, оскільки залежно від функціональної спрямованості вони можуть характеризувати адаптаційну модифікацію первинної загрози, формування похідної загрози або поєднувати ознаки обох форм трансформації. Визначено місце фінансового моніторингу в запропонованій моделі як одного з інструментів адаптації безпекової діяльності, спрямованого на виявлення фінансових проявів похідних загроз та обмеження механізмів нівелювання санкційного впливу.

Ключові слова: санкції, обхід санкцій, загроза, похідна загроза, адаптивна трансформація загроз, фінансовий моніторинг, безпекова діяльність.

ADAPTIVE TRANSFORMATION OF THREATS IN THE SECURITY ACTIVITY SYSTEM: SANCTIONS EVASION AND THE ROLE OF FINANCIAL MONITORING

FRANCHUK Vasyl, MELNYK Stepan, HOBELA Volodymyr
Lviv State University of Internal Affairs

The article examines the transformation of actor-driven threats under the influence of security activities. It is substantiated that the interaction between a threat and security activities is not always linear, since the application of countermeasures changes the conditions under which a threat is realized and may induce the threat actor to adapt. The purpose of the study is to develop the theoretical foundations for examining the transformation of actor-driven threats under the influence of security activities by substantiating the concept of a derivative threat, developing a model of adaptive threat transformation, and applying it to sanctions evasion mechanisms. Two forms of adaptive transformation of a primary threat are distinguished: adaptive modification and the emergence of a derivative threat. Adaptive modification involves changes in the way a primary threat is realized while preserving its functional orientation, whereas a derivative threat emerges as a result of the primary threat actor's adaptation to security activities and is functionally directed at neutralizing their effects, thereby enabling the continued realization of the primary threat. A model of adaptive transformation of actor-driven threats is proposed, reflecting the cyclical nature of the interaction between threats and security activities and the need to adapt security mechanisms in response to threat transformation. The proposed approach is applied to sanctions evasion mechanisms. It is established that such mechanisms should not automatically be equated with derivative threats, since, depending on their functional orientation, they may represent an adaptive modification of a primary threat, the emergence of a derivative threat, or combine features of both forms of transformation. The

role of financial monitoring within the proposed model is identified as one of the tools for adapting security activities aimed at detecting the financial manifestations of derivative threats and limiting mechanisms designed to neutralize the effects of sanctions.

Keywords: *threat, security activities, derivative threat, adaptive threat transformation, adaptive threat modification, sanctions, sanctions evasion, financial monitoring.*

Стаття надійшла до редакції / Received 01.09.2026
Прийнята до друку / Accepted 25.09.2026
Опубліковано / Published 26.11.2026

This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons CC-BY 4.0

© ФРАНЧУК Василь, МЕЛЬНИК Степан, ГОБЕЛА Володимир

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Сучасне безпекове середовище характеризується не лише виникненням нових загроз, а й трансформацією вже існуючих під впливом безпекової діяльності. Особливого значення це набуває для загроз суб'єктної природи, реалізація яких пов'язана з цілеспрямованою діяльністю певних суб'єктів. Застосування механізмів протидії змінює умови їх діяльності, однак не завжди забезпечує припинення реалізації загрози. Суб'єкти можуть адаптувати свою поведінку до встановлених обмежень, змінювати способи діяльності або вживати заходів, спрямованих на нівелювання безпекових механізмів.

Це зумовлює необхідність розглядати взаємодію загроз і безпекової діяльності як динамічний процес, у межах якого безпекові механізми змінюють умови реалізації загрози, а адаптація її суб'єкта може впливати на результативність подальшої безпекової діяльності. Водночас потребує уточнення розмежування між зміною способу реалізації первинної загрози та формуванням унаслідок адаптації загроз, функціонально спрямованих на нівелювання застосованих механізмів протидії. Відсутність такого розмежування ускладнює ідентифікацію характеру трансформації загроз та визначення спрямованості подальшої безпекової діяльності.

Показовою сферою прояву зазначеної проблеми є застосування санкцій. Санкційні обмеження змінюють умови діяльності відповідних суб'єктів та можуть супроводжуватися використанням посередників, зміною корпоративних і транзакційних структур, приховуванням фактичного контролю та іншими механізмами обходу встановлених обмежень.

Особливої актуальності це набуває у фінансовій сфері, де механізми обходу санкцій можуть проявлятися через фінансові операції, структури власності та зв'язки між їх учасниками. Це актуалізує використання можливостей фінансового моніторингу для виявлення відповідних проявів адаптації та формування безпекової реакції. Відтак виникає необхідність розвитку теоретичних засад дослідження трансформації загроз суб'єктної природи під впливом безпекової діяльності та формування методичного підґрунтя для розмежування форм їх адаптивної трансформації, зокрема на прикладі механізмів обходу санкцій.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Проблематика економічних санкцій представлена значною кількістю досліджень, у яких розкриваються теоретичні засади їх застосування, умови результативності, поведінка суб'єктів санкційного впливу та наслідки використання відповідних обмежень. Фундаментальні засади дослідження економічних санкцій сформовано у праці Д. В. Дрезнера [2]. Розвиток теорії санкцій пов'язувався з поглибленням аналізу умов їх результативності, особливостей взаємодії суб'єктів, які застосовують санкції, та їх адресатів, а також можливостей останніх адаптуватися до сформованих обмежень. Узагальнення сучасного етапу розвитку відповідних досліджень здійснено Т. К. Морган, К. Сіропулос та Я. В. Йотов [8], які розглядають еволюцію економічних санкцій як інструменту зовнішньої політики та наголошують на необхідності поєднання економічних і політичних підходів до аналізу санкційних процесів.

Подальший розвиток зазначеного напряму пов'язаний із безпосереднім дослідженням Д. Тана [9] – поведінкова реакція на санкційний тиск розглядається як послідовність від ситуативного ухилення через формування стійких адаптаційних механізмів до інституціоналізації альтернативних правил, інфраструктури та платіжних каналів. Такий підхід засвідчує, що тривале застосування санкцій здатне не лише обмежувати діяльність їх адресатів, а й створювати стимули для формування ними нових механізмів функціонування в умовах установлених обмежень.

Емпіричні дослідження санкцій проти Російської Федерації після початку повномасштабної агресії проти України також підтверджують здатність суб'єктів адаптувати механізми економічної діяльності до санкційних обмежень. М. Чупілкін, Б. Яворчик, А. Пєєва та А. Плеханов [1] ідентифікують використання посередницької торгівлі через країни Кавказу та Центральної Азії, а також зміну заявленого призначення товарних потоків як механізми обходу торговельних санкцій.

Окремий напрям наукових досліджень становить аналіз наслідків санкцій, які виходять за межі безпосередньої мети їх застосування. К. Л. Майснер та П. А. Мелло [7] розглядають ненавмисні наслідки санкцій як негативні зовнішні ефекти, до яких можуть належати посилення корупції та кримінальної

діяльності, погіршення ситуації з правами людини, гуманітарні наслідки, послаблення інституційної спроможності та зміцнення авторитарних режимів.

Питання адаптації підсанкційних суб'єктів та протидії санкційним обмеженням поступово розвивається й у вітчизняних дослідженнях. В. В. Радик [12] систематизує стратегії підсанкційних об'єктів щодо протидії спеціальним обмежувальним заходам і звертає увагу на відмінності поведінкових стратегій залежно від типу підсанкційного суб'єкта та характеру його діяльності.

Інший напрям досліджень стосується розвитку механізмів виявлення та обмеження обходу санкцій. К. Дж. Макнотон та М. Луковський [6], аналізуючи практику Польщі та країн Балтії, акцентують на необхідності адаптації механізмів санкційного контролю до способів їх обходу та наголошують на ролі підрозділів фінансової розвідки. Відтак адаптація підсанкційних суб'єктів зумовлює необхідність відповідної адаптації механізмів виявлення та протидії обходу санкцій.

У вітчизняній науковій літературі фінансовий та інформаційно-аналітичний аспекти санкційного контролю досліджуються К. В. Ануфрієвою [10], яка розглядає міжнародні фінансові санкції у взаємозв'язку з комплаєнс-процедурами фінансових установ та фінансовим моніторингом. І. О. Ревак та О. М. Підхомний [15] обґрунтовують роль санкційного комплаєнсу в управлінні безпекою підприємств, акцентуючи на санкційних ризиках, використанні інформаційних технологій та OSINT для їх виявлення. І. О. Ревак та С. С. Винник [13] досліджують можливості інтеграції санкційного скринінгу у процеси фінансового моніторингу, що забезпечує ідентифікацію санкційних ризиків і формування відповідної системи контролю.

Значення інформаційно-аналітичного забезпечення санкційного контролю додатково розкрито І О. Ревак та О. М. Підхомним [15], які досліджують використання відкритих джерел інформації у корпоративному санкційному комплаєнсі. Авторами обґрунтовано можливості OSINT для перевірки контрагентів, виявлення ризиків і ознак порушення санкційного режиму, що свідчить про розширення інструментарію виявлення складних способів приховування зв'язків між суб'єктами та операціями.

Підсумовуючи зазначимо, що наявні дослідження формують достатнє теоретичне й прикладне підґрунтя для аналізу санкцій як механізму безпекового впливу, поведінкової адаптації їх адресатів, способів обходу встановлених обмежень, ненавмисних наслідків санкцій та розвитку механізмів санкційного контролю і фінансового моніторингу. Водночас зазначені напрями переважно розвиваються як окремі предметні площини, що актуалізує необхідність дослідження їх взаємозв'язку в контексті трансформації загроз під впливом безпекової діяльності.

ВИДІЛЕННЯ НЕВИРІШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ, КОТРИМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ СТАТТЯ

Попри значну увагу науковців до результативності санкцій, механізмів адаптації та обходу встановлених обмежень, а також їх ненавмисних і вторинних наслідків, недостатньо дослідженим залишається характер трансформації загроз під впливом самої безпекової діяльності. Зокрема, потребує теоретичного уточнення розмежування форм адаптивної трансформації загроз – адаптаційної модифікації первинної загрози та формування внаслідок адаптації суб'єкта похідної загрози, функціонально спрямованої на нівелювання застосованих механізмів безпекової діяльності. Відсутність такого розмежування ускладнює ідентифікацію характеру трансформації загроз та визначення відповідної спрямованості подальшої безпекової діяльності.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою дослідження є розвиток теоретичних засад дослідження трансформації загроз суб'єктної природи під впливом безпекової діяльності шляхом обґрунтування поняття похідної загрози, розроблення моделі адаптивної трансформації загроз та її апробації на механізмах обходу санкцій.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Безпекова діяльність спрямована на протидію існуючим і потенційним загрозам та передбачає застосування відповідних механізмів їх попередження, виявлення, нейтралізації та відновлення системи [5]. У спрощеному вигляді таку взаємодію можна представити послідовністю «загроза → безпекова діяльність → результат», де застосування безпекових механізмів спрямоване на обмеження можливості реалізації загрози або зменшення її негативного впливу [4].

Водночас для загроз суб'єктної природи така взаємодія не завжди має лінійний характер. Застосування безпекових механізмів змінює умови реалізації загрози, що може зумовлювати адаптацію її суб'єкта до сформованих обмежень [3]. Така адаптація може проявлятися у зміні поведінки суб'єкта, способів і механізмів його діяльності, спрямованих на збереження можливості подальшої реалізації загрози. Відповідно, безпекова діяльність у цьому випадку виступає не лише засобом протидії загрозі, а й чинником зміни умов її реалізації та, як наслідок, її подальшої трансформації.

Отож, взаємодію загроз суб'єктної природи та безпекової діяльності доцільно розглядати як динамічний процес: «первинна загроза ($З_1$) → безпекова діяльність ($БД_1$) → адаптація суб'єкта → трансформація загрози». При цьому адаптація суб'єкта може набувати різної функціональної спрямованості,

що зумовлює необхідність розмежування зміни способу реалізації первинної загрози та формування загрози, спрямованої на нівелювання безпекової діяльності, яка обмежує можливість її реалізації.

Адаптація суб'єкта первинної загрози до безпекової діяльності може зумовлювати два напрями її трансформації. У першому випадку змінюється спосіб реалізації первинної загрози без зміни її функціональної спрямованості. Таку трансформацію доцільно розглядати як адаптаційну модифікацію первинної загрози ($З_1'$). У другому випадку адаптація спрямовується безпосередньо на нівелювання безпекової діяльності, результативність якої обмежує можливість реалізації первинної загрози. Унаслідок цього формується похідна загроза ($З_п$), реалізація якої створює умови для подальшої реалізації первинної загрози.

З огляду на зазначене пропонується таке визначення: похідна загроза – загроза, що виникає внаслідок адаптації суб'єкта первинної загрози до безпекової діяльності та функціонально спрямована на її нівелювання, створюючи тим самим можливість подальшої реалізації первинної загрози.

Отже, принципова відмінність між адаптаційною модифікацією первинної загрози та похідною загрозою полягає у функціональній спрямованості трансформації: у першому випадку змінюється спосіб реалізації первинної загрози зі збереженням її функціональної спрямованості, у другому – формується загроза, спрямована на нівелювання безпекової діяльності з метою створення можливості подальшої реалізації первинної загрози. Водночас у практичних механізмах зазначені напрями трансформації можуть поєднуватися, що зумовлює необхідність їх розмежування за домінуючою функціональною спрямованістю.

Встановлене розмежування дає змогу представити взаємодію загрози та безпекової діяльності як процес адаптивної трансформації (рис. 1). Застосування безпекової діяльності ($БД_1$), спрямованої на первинну загрозу ($З_1$), може забезпечити її обмеження або нейтралізацію. Водночас за умови адаптації суб'єкта до застосованих безпекових механізмів можливі два напрями трансформації: адаптаційна модифікація первинної загрози ($З_1'$) або формування похідної загрози ($З_п$), спрямованої на нівелювання $БД_1$.

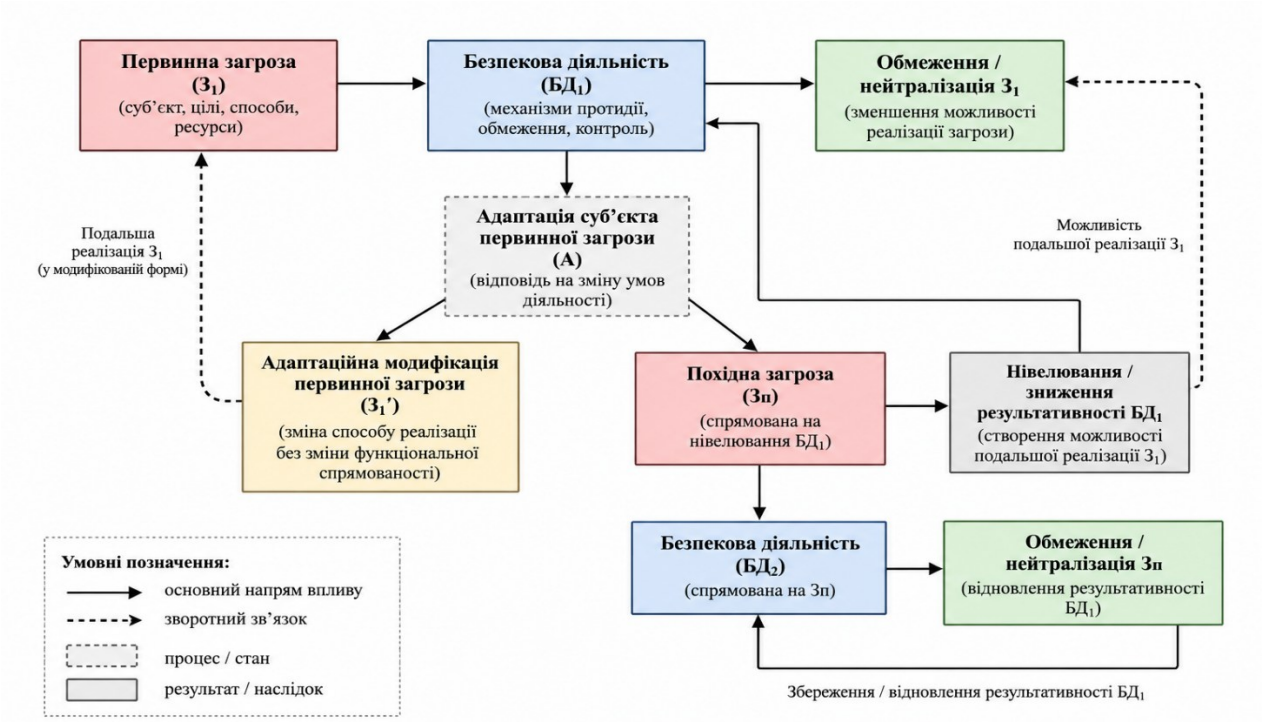

Рис. 1. Модель адаптивної трансформації загроз суб'єктної природи
Джерело: сформовано авторами

Формування похідної загрози змінює характер взаємодії між загрозою та безпековою діяльністю, оскільки її реалізація спрямовується на нівелювання $БД_1$ і створює можливість подальшої реалізації $З_1$. Виявлення такої трансформації зумовлює необхідність відповідної безпекової діяльності щодо похідної загрози ($БД_2$), спрямованої на її обмеження або нейтралізацію та збереження або відновлення результативності $БД_1$ щодо первинної загрози. При цьому $БД_2$ не обов'язково становить окремий вид або механізм безпекової діяльності, а позначає її функціональну спрямованість на похідну загрозу. Отож, взаємодія загрози та безпекової діяльності набуває циклічного характеру, за якого безпекова діяльність впливає на трансформацію загрози, а її трансформація, своєю чергою, зумовлює необхідність адаптації безпекових механізмів.

Практичне застосування запропонованої моделі потребує розмежування адаптаційної модифікації первинної загрози та похідної загрози. Вихідною умовою в обох випадках є адаптація суб'єкта до застосованої

безпекової діяльності, однак відмінність полягає у функціональній спрямованості такої трансформації. Для $З_1'$ вона полягає у зміні способу безпосередньої реалізації первинної загрози, тоді як для $З_п$ – у нівелюванні безпекової діяльності, що створює можливість подальшої реалізації $З_1$. Відповідно, характер адаптивної трансформації може бути встановлений шляхом визначення її причинного зв'язку з $БД_1$, функціональної спрямованості та ролі у забезпеченні подальшої реалізації первинної загрози.

Таблиця 1.

Розмежування форм адаптивної трансформації первинної загрози

Ознака	Адаптаційна модифікація первинної загрози ($З_1'$)	Похідна загроза ($З_п$)
Передумова виникнення	Адаптація суб'єкта до $БД_1$	Адаптація суб'єкта до $БД_1$
Функціональна спрямованість	Зміна способу реалізації $З_1$	Нівелювання $БД_1$
Зв'язок із $З_1$	Безпосередньо забезпечує реалізацію $З_1$ у модифікованій формі	Створює можливість подальшої реалізації $З_1$ через нівелювання $БД_1$
Спрямування подальшої безпекової діяльності	На модифіковану форму $З_1$	На $З_п$ з метою збереження / відновлення результативності $БД_1$

Джерело: складено авторами.

Запропоноване розмежування має функціональний, а не формальний характер: один механізм адаптації може поєднувати ознаки зміни способу реалізації $З_1$ та нівелювання $БД_1$. У таких випадках його віднесення до відповідної форми трансформації доцільно здійснювати з урахуванням домінуючої функціональної спрямованості.

Практичною передумовою адаптивної трансформації загроз може бути зміна поведінки суб'єктів у відповідь на застосування санкційних обмежень. У цьому контексті санкції доцільно розглядати як механізм безпекової діяльності ($БД_1$), спрямований на обмеження можливостей суб'єкта первинної загрози ($З_1$). Застосування таких обмежень змінює умови його діяльності та може стимулювати пошук альтернативних способів її продовження або механізмів нівелювання встановлених обмежень. Відповідно, механізми обходу санкцій можуть розглядатися крізь призму запропонованої моделі як практичні прояви різних форм адаптивної трансформації загроз.

Таблиця 2.

Інтерпретація механізмів обходу санкцій у контексті адаптивної трансформації загроз

Механізм адаптації	Функціональна спрямованість	Форма трансформації
Зміна маршрутів постачання та використання транзиту через треті країни	Зміна способу реалізації первинної діяльності в умовах установлених обмежень	Переважно адаптаційна модифікація $З'$
Використання підставних і транзитних компаній для приховування фактичного кінцевого користувача або призначення операції	Нівелювання можливості встановлення зв'язку між операцією та суб'єктом / об'єктом санкцій	Похідна загроза $З_п$
Приховування інформації про бенефіціарну власність або фактичний контроль	Нівелювання механізмів ідентифікації підсанкційного суб'єкта та застосування відповідних обмежень	Похідна загроза $З_п$
Використання альтернативних фінансових каналів, віртуальних активів або технологій	Залежно від конкретного механізму — зміна способу здійснення операцій та / або нівелювання	$З_1'$ та/або $З_п$ залежно від домінуючої функціональної спрямованості

Джерело: складено авторами.

Наведена інтерпретація свідчить, що обхід санкцій не доцільно автоматично ототожнювати з формуванням похідної загрози. Частина відповідних механізмів характеризує зміну способу реалізації первинної загрози в умовах установлених обмежень і може розглядатися як її адаптаційна модифікація. Натомість похідна загроза формується тоді, коли адаптація набуває функціональної спрямованості на нівелювання механізму санкційного впливу, створюючи тим самим можливість подальшої реалізації первинної загрози. Водночас окремі механізми можуть поєднувати обидві функції, що підтверджує доцільність їх розмежування за домінуючою функціональною спрямованістю.

Виявлення похідних загроз та протидія їм потребують адаптації безпекової діяльності до змінених способів нівелювання встановлених обмежень. У фінансовій сфері одним із механізмів такої діяльності є фінансовий моніторинг [11; 16]. У межах запропонованої моделі відповідні заходи можуть розглядатися як складова $БД_2$, спрямованої на виявлення та обмеження фінансових проявів похідних загроз.

Такий підхід зміщує акцент із виявлення окремого факту порушення санкційних обмежень на аналіз механізмів адаптації суб'єктів до застосованої безпекової діяльності. Виявлення фінансових проявів похідної загрози дає змогу встановлювати способи нівелювання санкційного впливу, та відповідно адаптувати заходи безпекової діяльності. У такий спосіб фінансовий моніторинг у запропонованій моделі виконує функцію одного з інструментів адаптації безпекової діяльності до трансформації загроз.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Проведене дослідження дало змогу розвинути теоретичні засади дослідження трансформації загроз суб'єктної природи під впливом безпекової діяльності. Встановлено, що взаємодія загрози та безпекової діяльності не завжди має лінійний характер, оскільки застосування механізмів протидії змінює умови реалізації загрози та може зумовлювати адаптацію її суб'єкта. Внаслідок цього безпекова діяльність виступає не лише засобом обмеження або нейтралізації загрози, а й чинником зміни умов її подальшої реалізації.

Обґрунтовано доцільність розмежування двох форм адаптивної трансформації первинної загрози. Адаптаційна модифікація первинної загрози передбачає зміну способу її реалізації зі збереженням функціональної спрямованості, тоді як формування похідної загрози пов'язане з адаптацією суб'єкта, спрямованою на нівелювання безпекової діяльності та створення можливості подальшої реалізації первинної загрози. Відповідно, визначальною ознакою їх розмежування є не зовнішня форма адаптації, а її функціональна спрямованість.

Запропоновано модель адаптивної трансформації загроз суб'єктної природи, яка відображає циклічний характер взаємодії загрози та безпекової діяльності: застосування безпекових механізмів може зумовлювати адаптацію суб'єкта й трансформацію загрози, що, своєю чергою, потребує відповідної адаптації подальшої безпекової діяльності.

Апробація запропонованого підходу на механізмах обходу санкцій засвідчила, що їх не доцільно автоматично ототожнювати з похідними загрозами. Частина таких механізмів характеризує адаптаційну модифікацію способу реалізації первинної загрози, тоді як похідна загроза формується за умови функціональної спрямованості адаптації на нівелювання санкційного механізму. У фінансовій сфері одним з інструментів відповідної адаптації безпекової діяльності є фінансовий моніторинг, можливості якого можуть використовуватися для виявлення фінансових проявів похідних загроз та адаптації безпекової діяльності до механізмів нівелювання санкційного впливу.

Здобуті результати формують теоретичне підґрунтя для подальшого дослідження адаптивної трансформації загроз та вдосконалення механізмів безпекової діяльності відповідно до зміни характеру їх реалізації.

Література

1. Chupilkin M., Javorcik B., Peeva A., Plekhanov A. Economic sanctions and intermediated trade. *AEA Papers and Proceedings*. 2025. Vol. 115. P. 568–572. DOI: https://doi.org/10.1257/pandp.20251083
2. Drezner D. W. The Sanctions Paradox: Economic Statecraft and International Relations. Cambridge : Cambridge University Press, 1999. 364 p. DOI: https://doi.org/10.1017/CBO9780511549366
3. Franchuk, V., Melnyk, V., Hobela, V., Tymofiiv, O., & Ravlinko, Z. (2026). Financial sector security environment: diagnostic–adaptive regulation and legal framework. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, *3* (68), 253–268. DOI: https://doi.org/10.55643/fcaptp.3.68.2026.5255
4. Franchuk, V., Pryhunov, P., Melnyk, S., Hobela, V., & Shuprudko, N. (2023). Security environment: theoretical and methodological principles. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, *3*(50), 247–255. DOI: https://doi.org/10.55643/fcaptp.3.50.2023.4089
5. Frunchuk V., Melnyk S., Hobela V. Theoretical and methodical approach to security environment characteristics. *Вісник ЛьвДУВС. Серія економічна*. 2025. Вип. 1. С. 38 – 46.
6. McNaughton K. J., Łukowski M. How frontline states tackle sanctions against Russia: Implementation and enforcement dynamics in Poland and the Baltics. *Journal of Economic Criminology*. 2025. DOI: https://doi.org/10.1016/j.jeconc.2025.100130.
7. Meissner K. L., Mello P. A. The unintended consequences of UN sanctions: A qualitative comparative analysis. *Contemporary Security Policy*. 2022. Vol. 43, No. 2. P. 243–273. DOI: https://doi.org/10.1080/13523260.2022.2059226.
8. Morgan T. C., Syropoulos C., Yotov Y. V. Economic sanctions: evolution, consequences, and challenges. *Journal of Economic Perspectives*. 2023. Vol. 37, No. 1. P. 3–30. DOI: https://doi.org/10.1257/jep.37.1.3.
9. Tan D. The decoupling dilemma: How US sanctions erode global economic governance. *International Organization*. 2025. Vol. 79, Issue S1. P. 134–147. DOI: https://doi.org/10.1017/S0020818325100994.
10. Ануфрієва К. В. Міжнародні фінансові санкції: специфіка імплементації. *Економіка і прогнозування*. 2016. № 3. С. 137–147. DOI: https://doi.org/10.15407/eip2016.03.137.
11. Гобела В. В., Халіна О. В., Сидоренко Я. А. Сутність фінансової розвідки в безпековому просторі держави. *Ефективна економіка*. 2024. № 7. DOI: https://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.7.77.
12. Радик В. В. Стратегії підсанкційних об'єктів щодо протидії спеціальним обмежувальним заходам. *Підприємництво і торгівля*. 2026. № 48. DOI: https://doi.org/10.32782/2522-1256-2026-48-12.

13. Ревак І. О., Винник С. С. Інтеграція системи санкційного скринінгу у процеси фінансового моніторингу логістичних підприємств. *Економічний вісник НТУ «Київський політехнічний інститут»*. 2025. № 33. DOI: https://doi.org/10.20535/2307-5651.33.2025.335875.

14. Ревак І. О., Підхомний О. М. Відкриті джерела інформації в управлінні корпоративним санкційним комплаєнсом логістичних підприємств. *Науковий вісник ЛьвДУВС. Серія економічна*. 2025. № 2. С. 48–54. DOI: https://doi.org/10.32782/2311-844X/2025-2-6.

15. Ревак І. О., Підхомний О. М. Санкційний комплаєнс у системі управління безпекою логістичних підприємств: сучасні виклики та інноваційні можливості. *Сталий розвиток економіки*. 2025. № 4 (55). С. 621–627. DOI: https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-55-84.

16. Франчук В. І., Гобела В. В. Формування стратегічного вектору розвитку фінансової розвідки України. *Вісник ЛьвДУВС. Серія економічна*. 2022. №1. С. 3–11.

References

1. Chupilkin M., Javorcik B., Peeva A., Plekhanov A. Economic sanctions and intermediated trade. AEA Papers and Proceedings. 2025. Vol. 115. P. 568–572. https://doi.org/10.1257/pandp.20251083

2. Drezner D. W. The Sanctions Paradox: Economic Statecraft and International Relations. Cambridge : Cambridge University Press, 1999. 364 p. https://doi.org/10.1017/CBO9780511549366

3. Franchuk V., Melnyk V., Hobela V., Tymofiiv O., Ravlinko Z. Financial sector security environment: diagnostic–adaptive regulation and legal framework. Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice. 2026. Vol. 3 (68). P. 253–268. https://doi.org/10.55643/fcaptp.3.68.2026.5255

4. Franchuk V., Pryhunov P., Melnyk S., Hobela V., Shuprudko N. Security environment: theoretical and methodological principles. Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice. 2023. Vol. 3 (50). P. 247–255. https://doi.org/10.55643/fcaptp.3.50.2023.4089

5. Frunchuk V., Melnyk S., Hobela V. Theoretical and methodical approach to security environment characteristics. Visnyk Lvivskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav. Seriia ekonomichna. 2025. No. 1. P. 38–46.

6. McNaughton K. J., Łukowski M. How frontline states tackle sanctions against Russia: Implementation and enforcement dynamics in Poland and the Baltics. Journal of Economic Criminology. 2025. https://doi.org/10.1016/j.jeconc.2025.100130

7. Meissner K. L., Mello P. A. The unintended consequences of UN sanctions: A qualitative comparative analysis. Contemporary Security Policy. 2022. Vol. 43, No. 2. P. 243–273. https://doi.org/10.1080/13523260.2022.2059226

8. Morgan T. C., Syropoulos C., Yotov Y. V. Economic sanctions: evolution, consequences, and challenges. Journal of Economic Perspectives. 2023. Vol. 37, No. 1. P. 3–30. https://doi.org/10.1257/jep.37.1.3

9. Tan D. The decoupling dilemma: How US sanctions erode global economic governance. International Organization. 2025. Vol. 79, Issue S1. P. 134–147. https://doi.org/10.1017/S0020818325100994

10. Anufriieva K. V. Mizhnarodni finansovi sanktsii: spetsyfika implementatsii. *Ekonomika i prohnozuvannia*. 2016. No. 3. P. 137–147. https://doi.org/10.15407/eip2016.03.137

11. Hobela V. V., Khalina O. V., Sydorenko Ya. A. Sutnist finansovoi rozvidky v bezpekovomu prostori derzhavy. *Efektyvna ekonomika*. 2024. No. 7. https://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.7.77

12. Radyk V. V. Stratehii pidsanktsiinykh obiektiv shchodo protydii spetsialnym obmezhuvalnym zakhodam. *Pidpryiemnytstvo i torhivlia*. 2026. No. 48. https://doi.org/10.32782/2522-1256-2026-48-12

13. Revak I. O., Vynnyk S. S. Intehratsiia systemy sanktsiinoho skryninhu u protsesy finansovoho monitorynhu lohistychnykh pidpryiemstv. *Ekonomichnyi visnyk NTU "Kyivskyi politekhnichnyi instytut"*. 2025. No. 33. https://doi.org/10.20535/2307-5651.33.2025.335875

14. Revak I. O., Pidkhomnyi O. M. Vidkryti dzherela informatsii v upravlinni korporatyvnym sanktsiinym komplaiensom lohistychnykh pidpryiemstv. *Naukovyi visnyk Lvivskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav. Seriia ekonomichna*. 2025. No. 2. P. 48–54. https://doi.org/10.32782/2311-844X/2025-2-6

15. Revak I. O., Pidkhomnyi O. M. Sanktsiinyi komplaiens u systemi upravlinnia bezpekoiu lohistychnykh pidpryiemstv: suchasni vyklyky ta innovatsiini mozhlyvosti. *Stalyi rozvytok ekonomiky*. 2025. No. 4 (55). P. 621–627. https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-55-84

16. Franchuk V. I., Hobela V. V. Formuvannia stratehichnoho vektoru rozvytku finansovoi rozvidky Ukrainy. *Visnyk Lvivskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav. Seriia ekonomichna*. 2022. No. 1. P. 3–11.